

ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27 MAART 2009 BETREFFENDE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE, WAT BETREFT HET STIMULEREN VAN DE AUDIOVISUELE SECTOR DOOR FINANCIËLE BIJDRAGEN AAN DE PRODUCTIE VAN AUDIOVISUELE WERKEN

Samenvatting

Voorliggend decreet omvat een nieuwe eengemaakte regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken. De bestaande investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers worden geactualiseerd, op elkaar afgestemd en aangevuld met een verplichting tot deelname aan de productie van audiovisuele werken voor aanbieders van videoplatformdiensten. Daarnaast wordt de definitie van onafhankelijke producent gewijzigd.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement "Beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen".
2. In het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019 – 2024 is volgende passage terug te vinden:

De stimuleringsregeling voor de distributeurs en de productiebijdrage door de niet-lineaire televisiediensten zorgen beide voor een extra investering in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content. De stimuleringsregeling voor distributeurs bestaat al langer en is aan een update toe. Daarbij stemmen we meer af op de regeling voor de niet-lineaire televisiediensten. We hebben hierbij bijzondere aandacht voor de rechtenverdeling en verdienmodellen (Windows) van de betrokken spelers. Daarnaast zorgen we voor een periodieke monitoring van de regeling van de bijdragen van distributeurs, zenders, OTT-spelers (bv. Netflix) in de ons omringende landen en stemmen we ons hierop af. We treden in dialoog met de (inter-)nationale mediaplatformen om toegang te krijgen tot de data die door de content van de Vlaamse mediaspelers wordt gegenereerd.

3. In de beleidsnota media 2019-2024 is volgende passage terug te vinden onder SD A.3. "Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid" / OD A.3.2. "Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media":

De stimuleringsregeling voor de distributeurs en de productiebijdrage door de niet-lineaire televisiediensten zorgen beide voor een extra investering in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content. De stimuleringsbijdrage voor distributeurs bestaat al langer en is aan een update toe. Daarbij wil ik de regeling meer

afstemmen op deze voor de niet-lineaire televisiediensten. Ik wil hierbij bijzondere aandacht voor de rechtenverdeling en verdienmodellen (Windows) van de betrokken spelers. Daarnaast zal ik zorgen voor een periodieke monitoring van de regeling van de bijdragen van distributeurs, zenders, OTT-spelers (bv. Netflix) in de ons omringende landen. We zullen ons beleid hierop ook afstemmen. In die zin wil ik in dialoog treden met de (inter-)nationale mediaplatformen om toegang te krijgen tot de data die door de content van de Vlaamse mediaspelers wordt gegenereerd.

Onder SD I.1. "Creëren van een divers, toegankelijk en duurzaam medialandschap" / OD I.1.3. "Investeren in kwaliteitsvolle Vlaamse audiovisuele content" vermeldt de beleidsnota media 2019-2024 de volgende passage:

Om investeringen in de productie van kwaliteitsvolle Vlaamse content een duw in de rug te geven, voorzie ik een update van de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers. Ik zal deze afstemmen op de evaluatie van de recente regeling voor de niet-lineaire televisie-omroeporganisaties.

Dit decreet voert een nieuwe regeling in voor de stimulering van de audiovisuele sector door het invoeren van een bijdrageverplichting aan de productie van audiovisuele werken.

B. Inhoud

Omgevingsanalyse en probleemstelling

4. De manier waarop audiovisuele content wordt verdeeld naar en geconsumeerd door het brede publiek heeft de voorbije jaren belangrijke transformaties ondergaan¹.
5. De opkomst van *Subscription Video on Demand* diensten (SVOD), zoals Netflix, Disney+ en Amazon Prime Video zorgden voor een sterke verschuiving in het media ecosysteem². Uit de Digimeter van 2022 blijkt dat Netflix met 50% het grootste bereik in Vlaanderen heeft, dat Disney+ een bereik heeft van 19%, Streamz een bereik van 12% en Amazon een bereik van 8%³. Dat er een grote betaalbereidheid is, blijkt ook uit het feit dat 25% van de Vlamingen 2 of meer streamingabonnementen cumuleert⁴. Samen met de opkomst van deze SVOD-diensten heeft ook de opkomst van *Advertising funded Video on Demand* diensten (AVOD), zoals VTM Go en Go Play, de concurrentie om de kijker de afgelopen jaren verhevigd door een proliferatie van de exploitatievormen⁵.
6. Uit cijfers blijkt dat in 2016 het aandeel uitgesteld kijken gemiddeld 16,2% bij de doelgroep 18-54-jarigen bedroeg⁶. Met een voortzetting van de evolutie van uitgesteld kijken in 2016 zou het uitgesteld kijken bij de 18-54 VVA doelgroep oplopen tot 50% in 2026 voor de uurschijf 17-24u en tot 44% voor het daggemiddelde⁷. Wanneer daarnaast het kijkgedrag met betrekking tot de

¹ Delaere, S., Van den Bulck, H., Tintel, S., Braet, O., Van Dam, T & P. Ballon. (2021). Doorlichting van het Vlaams Audiovisueel beleid 2021. Brussel: imec-SMIT-VUB, i.s.m. Universiteit Antwerpen, <https://www.vlaanderen.be/cjm/sites/default/files/2021-12/doorlichting-audiovisueel-beleid-2021-rapport.pdf> (hierna: Doorlichting 2021), 21.

² Doorlichting 2021, 21.

³ Sevenhant, R., De Marez, L., Denecker, F., Georges, A., Wuyts, G., en Schuurman, D., imec.digimeter 2022, Digitale trends in Vlaanderen, www.imec.be/sites/default/files/2023-03/imec_digimeter_2022.pdf (hierna: Digimeter 2022), 21.

⁴ Digimeter 2022, 19.

⁵ Doorlichting 2021, 25.

⁶ Econopolis, Doorlichting van het Vlaams Audiovisueel Beleid 2017, Eindrapport, maart 2017, <https://publicaties.vlaanderen.be/view-file/23750>, 7 (hierna: Doorlichting 2017).

⁷ Econopolis, Leefbaarheid van productie, aggregatie en distributie van audiovisuele content in Vlaanderen. Eindrapport, november 2018,

meest populaire programma's wordt geëvalueerd, dan valt ook het hoog aandeel van de uitgestelde kijkers op. Bij verschillende populaire titels wordt nu al meer uitgesteld gekeken dan live. Waar het vroeger vooral fictieprogramma's waren die uitgesteld werden bekeken, worden nu alle types van programma's (ook reality- en spelprogramma's) van alle zenders uitgesteld bekeken⁸. Volgens het CIM, het Centrum voor Informatie over de Media, was het uitgesteld kijken in 2021 het hoogst bij zenders als Play5 (46,1%), Canvas (37,2%) en VTM2 (36,3%), maar ook bij de brede populaire kanalen ligt het aandeel uitgesteld kijken rond een derde van het bereik⁹.

7. De impact van al deze trends laat zich sterker voelen in kleine audiovisuele ecosystemen, zoals Vlaanderen, die traditioneel gekenmerkt zijn door een grotere afhankelijkheid van publieke middelen, een beperkte afzetmarkt, lagere budgetten en beperktere middelen voor *recoupment*¹⁰. De Europese audiovisuele sector heeft het daardoor moeilijk met het ontwikkelen van een rendabel financieringsmodel voor audiovisuele content¹¹.
8. Het kan niet ontkend worden dat de productie van lokale content voor omroeporganisaties aanzienlijke investeringen met zich meebrengt in vergelijking met de aankoop van buitenlandse programma's. Hoewel de kijkcijfers van bijvoorbeeld buitenlandse series vaak lager liggen dan kijkcijfers van Vlaamse series¹² is de rentabiliteit van deze buitenlandse series wel algemeen hoger door de lagere aankoopkosten¹³. Desondanks investeren Vlaamse omroepen traditioneel zwaar in lokale Vlaamse producties, zowel fictie als non-fictie, omdat deze producties belangrijk zijn voor hen. Uit studies blijkt immers dat kijkers het belangrijk vinden dat ook lokale/Europese producties een plaats in het uitzendschema krijgen¹⁴. Bovendien blijkt er een duidelijke correlatie te bestaan tussen de investeringen van de Vlaamse omroepen in lokale content en het marktaandeel van die omroep: hoe meer een omroep investeert in Vlaamse content hoe hoger het marktaandeel van die omroep is¹⁵.
9. Hoewel kwalitatieve lokale content lokale spelers onderscheidt van buitenlandse, hoofdzakelijk Amerikaanse spelers, staat de productie van deze lokale content al vele jaren erg onder druk waardoor de investeringen in lokale producties dreigen te dalen¹⁶. De druk op budgetten brengt een kettingreactie teweeg waarbij budgetten krimpen, financiering moeilijker wordt, marges voor winst verkleinen, en uiteindelijk ook de kwaliteit van de reeksen dreigt te dalen¹⁷. Uit de Doorlichting van 2021 blijkt dat zowel de concurrentie met SVOD-platformen als het uitgesteld kijken, nog meer druk hebben gezet op de

https://www.vlaanderen.be/cjm/sites/default/files/2020-03/eindrapport_leefbaarheid_audiovisuele_media.pdf, 26 (hierna: 'Econopolis, 2018').

⁸ Doorlichting 2017, 9; Econopolis, Leefbaarheid21; Doorlichting 2021, 36.

⁹ Doorlichting 2021, 36.

¹⁰ Contractuele bepaling volgens dewelke vooraleer er royalty's worden uitbetaald, eerst een aantal kosten moeten gerecupereerd worden.

¹¹ Doorlichting 2021, 39.

¹² Uit de Doorlichting 2017 blijkt dat binnen de top 100 van de meest bekeken programma's volgens CIM er gemiddeld 14 fictiereeksen zijn over de periode 2009-2015 (p. 5-6). Binnen de top 100 best bekeken televisieprogramma's, uitgezonden door de Vlaamse televisiezenders, waren in 2017 maar liefst 89 programma's Nederlandstalige Vlaamse producties of co-producties (zowel fictie als non-fictie). Zie Centrum voor Informatie over de Media (CIM), CIM TV Top 100 best bekeken programma's 2017 Noord, 4-8.

Uit de Doorlichting 2021 blijkt dat het aandeel fictiereeksen dat de top 100 haalt elk jaar nog stabiel blijft, maar dat het aandeel reeksen dat de top 20 haalt wel gedaald is (p. 59).

¹³ Doorlichting 2017, 8.

¹⁴ Doorlichting 2017, 6.

¹⁵ Econopolis, Vlaanderen Inc : De Vlaamse Audiovisuele Sector: 4 scenario's, 2014, slide 37. iMinds-SMIT-MICT, Duurzame financieringsmodellen voor Vlaamse televisiefictie. Een onderzoek i.ov. Kabinet Media en Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, 2014 (<https://publicaties.vlaanderen.be/view-file/14726> (hierna: 'Duurzame financieringsmodellen 2014'), 38.

¹⁶ Duurzame financieringsmodellen 2014, 62; Doorlichting 2017, 4, 8, 12; Doorlichting 2021, 21.

¹⁷ Duurzame financieringsmodellen 2014, 90.

financiering van lokale originele audiovisuele content¹⁸. Ook andere studies¹⁹ en evoluties in de markt²⁰ tonen dit aan. Ook de Coronacrisis heeft ervoor gezorgd dat de financiering van producties moeilijker wordt²¹.

10. Zowel vanuit culturele als vanuit economisch-financiële overwegingen moet er oog zijn voor de waarde van eigen audiovisuele programma's en producties van eigen bodem²². Kwaliteit, diversiteit en pluriformiteit van de media garanderen, houdt ook in zuurstof geven aan de lokale audiovisuele sector, zoniet bestaat het risico dat Vlaanderen overspoeld zou worden door buitenlandse programma's²³. Bovendien blijft de marktrealiteit dat audiovisuele producenten moeilijkheden ondervinden om hun producties te financieren²⁴. Met andere woorden, minder investeringen zou leiden tot minder producties wat een gevaar zou betekenen voor de werkgelegenheid in de sector, de kwaliteit van de producties, de diversiteit in het landschap en de exportmogelijkheden²⁵.
11. De maatschappelijke, democratische en culturele waarde en de positieve spillover effecten die audiovisuele diensten kunnen hebben, kunnen een stimuleren (of subsidiëren) ervan rechtvaardigen²⁶. Het is steeds de bekommernis van de Vlaamse decreetgever om de burgers te verzekeren dat er in Vlaanderen een kwalitatief programma-aanbod blijft bestaan, met een sterke nadruk op lokale producties. Om een duurzaam, kwalitatief en lokaal aanbod te garanderen, van de Vlaamse mediasector een sterke economische sector te maken en de leefbaarheid van de Vlaamse audiovisuele sector de nodige stimulansen te geven, werden onder meer de stimuleringsregeling voor de dienstenverdelers en de investeringsverplichting voor de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, ingevoerd. In zijn advies bij de conceptnota erkent de Sectorraad Media dat de regeling in het leven is geroepen voor de ondersteuning van de Vlaamse audiovisuele productiesector waardoor het een belangrijk instrument is voor heel de audiovisuele sector.
12. De Beleidsnota Media 2019-2024 erkent de noodzaak van de bestaande investeringsverplichting en stimuleringsregeling voor de Vlaamse audiovisuele sector, omdat deze zorgen voor (extra) investeringen in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content, maar geeft ook aan dat bijvoorbeeld de stimuleringsregeling voor de dienstenverdelers aan een update toe is. Ook de Vlaamse Regulator voor de Media deelt dit standpunt in de Mediaconcentratierapporten van 2019, 2020, 2021 en 2022:
"De Vlaamse Regulator voor de Media wil evenwel aanstippen dat het, om een level playing-field te creëren tussen enerzijds de dienstenverdelers (art. 184/1 Mediadecreet) en de niet-lineaire televisieomroep-organisaties (art.157, paragraaf 2 Mediadecreet), aangewezen is om ook de huidige procedures en voorwaarden t.a.v. de dienstenverdelers te evalueren, aangezien deze ingevoerd werden op basis van toenmalige media-ecosysteem. Ondertussen heeft het media-ecosysteem heel wat transities ondergaan".
13. De bestaande investeringsverplichting en stimuleringsregeling hebben ontegensprekelijk hun nut bewezen. Uit de Doorlichting van 2021 blijkt immers

¹⁸ Doorlichting 2021, 21, 35; Econopolis, Leefbaarheid, 29 ev.; Doorlichting 2017, 10, 12.

¹⁹ Doorlichting 2017, 8; Econopolis, 2018, 29 e.v. en 66.

²⁰ Uniform tv-reclamemodel voor alle Belgische zenders om lokale televisiesector zuurstof te geven, 10 augustus 2022.

²¹ Doorlichting 2021, 69 e.v.

²² Vl. Parl., Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, 2013-2014, 2294/1, 3.

²³ *Ibid.*, 3.

²⁴ *Ibid.*, 3-4.

²⁵ Duurzame financieringsmodellen 2014, 13-14.

²⁶ Duurzame financieringsmodellen 2014, 24.

Voor een volledig overzicht van de steunmaatregelen audiovisueel beleid, zie Doorlichting 2021, 86 e.v.

dat deze verplichtingen geleid hebben (samen met VAF/Mediafonds) tot een verhoging van het aantal kwaliteitsreeksen in Vlaanderen, een gemiddelde verhoging van het budget van reeksen en een hoger aandeel geëxporteerde reeksen²⁷. Maar vandaag is het absoluut noodzakelijk dat onduidelijkheden weggewerkt worden, dat de verschillende verplichtingen meer op elkaar afgestemd worden, en dat andere spelers aan deze verplichting onderworpen worden. Dit voorontwerp van decreet bevat een nieuwe eengemaakte regeling ter vervanging van de bestaande stimuleringsregeling voor dienstenverdelers en investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden. Dit ligt ook in lijn met een aanbeveling uit de Doorlichting van 2021, namelijk dat de stimuleringsregeling en investeringsregeling zoveel mogelijk gelijkgeschakeld worden, zodat er voor de betrokken actoren sprake is van een gelijk speelveld²⁸. Daarnaast zal er niet langer van de investeringsverplichting en stimuleringsregeling gesproken worden, maar zal naar de eengemaakte regeling verwezen worden als de stimuleringsregeling.

14. In het verleden werd er steeds een beleidskeuze gemaakt voor het veiligstellen en het stimuleren van kwaliteitsvolle producties en het garanderen van een sterke Vlaamse audiovisuele sector vanuit cultureel, democratisch en maatschappelijk oogpunt. Dit houdt ook een zoektocht in naar meer middelen voor de productie van lokale content en de Vlaamse audiovisuele sector, onder meer via ondersteuning vanuit het VAF/Mediafonds, het Vlaams Noodfonds Corona en de relancemiddelen. Een versterkte stimuleringsregeling met een ruimer toepassingsgebied, hogere bijdragen en gewijzigde uitsluitingsdrempels moet dezelfde doelstelling realiseren.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

15. Het investeren in Vlaamse audiovisuele producties en het versterken van de Vlaamse audiovisuele productiesector blijven ook de komende jaren essentieel. De nieuwe stimuleringsregeling moet dit bevorderen. In het advies bij de conceptnota van de Sectorraad Media stelt de Sectorraad Media dat dit de juiste fundamentele doelstellingen zijn om elke hervorming van de stimuleringsregeling te kaderen. Daartoe worden enkele elementen van de bestaande investeringsverplichting en stimuleringsregeling behouden, een aantal andere aspecten worden grondig vernieuwd. Dit veronderstelt zowel een aanpassing van het Mediadecreet als het vervangen van de desbetreffende uitvoeringsbesluiten.
16. Met voorliggend decreet wordt beoogd tegemoet te komen aan de doelstellingen geformuleerd door de Vlaamse Regering in het Regeerakkoord 2019-2024 en de beleidsnota 2019-2024 om Vlaamse kwaliteitsvolle producties op een structurele wijze te ondersteunen. Bij de toepassing van de stimuleringsregeling staat het verzekeren van inhoudelijke kwaliteit dan ook voorop. Om die reden zullen de productieprojecten na indiening bij de Vlaamse Regulator voor de Media voor advies voorgelegd worden aan een beoordelingscommissie samengesteld door de Vlaamse Regulator voor de Media, na voordracht door het VAF.
17. Op grond van de huidige stimuleringsregeling en in het bijzonder sinds de introductie van een investeringsverplichting voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties sinds 2019, neemt het aantal investeringen in kwalitatieve Vlaamse producties gestaag toe. Waar in 2019 slechts in 4 coproductieprojecten werd geïnvesteerd, steeg dit aantal naar 5

²⁷ Doorlichting 2021, 197.

²⁸ Doorlichting 2021, 196.

coproductieprojecten in 2020 en naar 7 coproductieprojecten in 2021.²⁹ Met de introductie van de nieuwe stimuleringsregeling wordt beoogd om deze stijgende tendens in het aanbod van kwaliteitsvolle Vlaamse producties te bekrachtigen.

18. Voorliggend decreet betreft een nieuwe regeling ter stimulering van de audiovisuele sector en regelt daarvan het toepassingsgebied, de vorm, de uitsluitingsdrempels, de heffingsgronden en de concreet te betalen bijdragen. Daarnaast wordt ook de definitie van "onafhankelijke producent" in artikel 2, 49° gewijzigd.

Toepassingsgebied

19. Momenteel bevat het Mediadecreet een stimuleringsregeling voor dienstenverdelers (art. 184/1) en een investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden (art. 157). Uit de Doorlichting van 2021 is gebleken dat deze actoren op basis van de investeringsverplichting en stimuleringsregeling in 2020 een totale som van €4.850.000 geïnvesteerd hebben in de productie van lokale content³⁰.
20. De stimuleringsregeling voor dienstenverdelers bestaat al sinds 2014. Deze stimuleringsregeling werd destijds ingevoerd om van de mediasector een sterke economische sector te maken, om de leefbaarheid van het omroepbestel en van de audiovisuele productiehuisen in Vlaanderen te verhogen, om de kwaliteit, diversiteit en pluriformiteit van de media te garanderen en om te vermijden dat Vlaanderen zou overspoeld raken door buitenlandse en vaak goedkopere televisieprogramma's. De stimuleringsregeling voor dienstenverdelers is van toepassing op elke dienstenverdelers die omroepdiensten ter beschikking stelt die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Bijgevolg is deze verplichting ook van toepassing op buitenlandse dienstenverdelers. Onder meer M7 (TV Vlaanderen) die gevestigd is in het G.H. Luxemburg draagt hierdoor bij aan de productie van lokale content op basis van deze stimuleringsregeling.
21. De investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, is ingevoerd in 2019 en geldt zowel voor particuliere omroeporganisaties die in Vlaanderen gevestigd zijn, als voor particuliere omroeporganisaties die gevestigd zijn in een andere lidstaat, maar die gericht zijn op het Nederlandse taalgebied. Vandaag geldt de investeringsverplichting niet expliciet voor de in België gevestigde particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, bijvoorbeeld omdat ze in het Franse taalgebied gevestigd zijn, als zij gericht zijn op het Nederlands taalgebied. In de nieuwe stimuleringsregeling zal dit worden verduidelijkt.
22. De nieuwe stimuleringsregeling is niet alleen van toepassing op dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, maar ook op aanbieders van videoplatformdiensten.
23. Voor de lineaire televisieomroeporganisaties wordt geen stimuleringsregeling ingevoerd. Lineaire televisieomroeporganisaties dragen immers reeds substantieel bij in de productie van lokale programma's³¹. De lineaire

²⁹ Schriftelijke vraag nr. 86 van de heer Vandaele, 11 februari 2022, <https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1815657>.

³⁰ Doorlichting 2021, 144.

³¹ Econopolis, Leefbaarheid, 49.

televisieomroeporganisaties investeren vandaag ook breder dan de genres waartoe de stimuleringsregeling beperkt blijft (fictie, animatie en documentaire). Een uitbreiding van de stimuleringsregeling naar lineaire televisieomroeporganisaties zou contraproductief kunnen zijn in die zin dat hun investeringen in lokale content zouden dalen tot de verplichte bijdrage in het kader van de stimuleringsregeling. De investeringen in lokale content door lineaire televisieomroeporganisaties zullen wel van nabij opgevolgd worden. Mocht op een bepaald moment vastgesteld worden dat deze investeringen substantieel dalen, dan moet worden herbekeken of er ook een stimuleringsregeling voor lineaire televisieomroeporganisaties moet worden ingevoerd.

Vorm van de bijdrage

24. De huidige stimuleringsregeling voor dienstenverdelers en investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, kunnen de vorm aannemen van een rechtstreekse financiële bijdrage aan de coproductie van audiovisuele werken, of van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (hierna: VAF) dat deze zal besteden conform de beheersovereenkomst met betrekking tot het VAF/Mediafonds.
25. Ook de nieuwe stimuleringsregeling biedt de betrokken spelers de keuze tussen een rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken, of een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF.
26. Er zal wel een wijziging worden doorgevoerd. Wat de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken betreft, zal niet alleen de bijdrage aan de productie zelf meetellen om te voldoen aan de stimuleringsregeling, maar ook de bijdrage die betaald wordt door de investeerders voor het verwerven van uitzendrechten op de producties waar de investeerders mee bijdragen aan de financiering van de productie. De voorwaarden en modaliteiten hiervan moeten nog door de Vlaamse Regering worden bepaald. Bovendien zal de gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF door het VAF kunnen besteed worden conform de beheersovereenkomst met betrekking tot het VAF/Mediafonds of conform de beheersovereenkomst met betrekking tot het VAF/Filmfonds.

Uitsluitingsdrempels

27. Alleen de huidige investeringsverplichting bevat voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden uitsluitingsdrempels (zie art. 2 Besluit Vlaamse Regering van 1 februari 2019). Voor dienstenverdelers gelden geen uitsluitingsdrempels: zij moeten altijd bijdragen in het kader van de stimuleringsregeling, ongeacht hun omzet in het Nederlands taalgebied.
28. De huidige uitsluitingsdrempels zullen niet langer van toepassing zijn. Er zullen verschillende nieuwe uitsluitingsdrempels worden ingevoerd.

Om kleine bedrijven niet overmatig te belasten, en om de toegang tot de markt voor nieuwkomers niet te belemmeren, is de stimuleringsregeling bijvoorbeeld niet van toepassing onder bepaalde uitsluitingsdrempels. Daarnaast worden er ook enkele andere uitsluitingsdrempels ingevoerd.
29. Krachtens artikel 13.6 van de Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en

bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie (hierna: Richtlijn AVMD 2018) gelden de financiële bijdragen niet voor aanbieders van mediadiensten met een lage omzet of met een klein publiek die zich tot publiek in andere lidstaten richten. Op 7 juli 2020 publiceerde de Europese Commissie richtsnoeren voor het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet"³². Met deze richtsnoeren werd rekening gehouden bij het uitwerken van een nieuw voorstel voor uitsluitingsdrempels voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten.

Heffingsgrond en bedrag

30. Vandaag betalen particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden een bedrag gelijk aan 2% van hun omzet in het Nederlands taalgebied, of een forfait van 3 miljoen euro per jaar. Dienstenverdelers moeten in de huidige regeling kiezen tussen een forfaitair bedrag van 3 miljoen euro per jaar of een bedrag gelijk aan 1,3 euro per abonnee in het Nederlands taalgebied. De forfaitaire bijdragen en het bedrag per abonnee zijn geïndexeerd.
31. De huidige investeringsverplichting en stimuleringsregeling werden ingevoerd omdat de financiering van producties steeds moeilijker werd. Deze extra investeringen hebben zeker zuurstof aan de audiovisuele sector gegeven, maar uit de Doorlichting van 2021 blijkt dat de financiering van producties nog steeds onder druk staat en dat een verhoging van de bijdrage gerechtvaardigd is³³. Met het oog op een sterke Vlaamse audiovisuele sector wordt de aanbeveling van de onderzoekers om de bijdrage te verhogen, opgevolgd.

Definitie onafhankelijke producent

32. De huidige definitie van onafhankelijke producent in artikel 2, 49° van het Mediadecreet dient als basis voor het gebruik van dit concept in volgende regelgeving:
 - de regels rond de quota-verplichtingen (art. 155 Mediadecreet);
 - het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds (art. 3 §1, tweede lid, 4°);
 - de investeringsverplichting en stimuleringsregeling (art. 157 en 184/1 Mediadecreet): er moet bij de gesteunde productie een onafhankelijke producent betrokken zijn (art. 6, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 en art. 7, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019).
33. Producenten die niet voldoen aan de kwalificatie van "onafhankelijke producent" kunnen geen beroep doen op de middelen van het VAF/Mediafonds en van de investeringsverplichting en de stimuleringsregeling. Coproductieprojecten die dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden mee financieren, moeten om in aanmerking te komen in het kader van de investeringsverplichting en de

³² Mededeling van de Commissie, Richtsnoeren op grond van artikel 13, lid 7, van de richtlijn audiovisuele mediadiensten voor het berekenen van het aandeel Europese producties in catalogi op aanvraag en het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet", PB 7 juli 2020, C 223/10.

³³ Doorlichting 2021, 197.

stimuleringsregeling worden ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent (cfr. art. 6, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 en art. 7, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019).

34. De huidige definitie van onafhankelijke producent moet om verschillende redenen herzien worden. In de eerste plaats moet de onafhankelijkheid van de producent geëvalueerd worden t.o.v. Vlaamse én buitenlandse televisieomroeporganisaties. Daarnaast is een aandeel van 15% in het kapitaal van een onderneming geen goed criterium om de onafhankelijkheid van die onderneming te beoordelen. Tenslotte moet ook de jaaromzet uit de productie van programma's voor een televisieomroeporganisatie waarvan de producent afhankelijk is, meegenomen worden als criterium.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact: kinderen, jongeren en minderjarigen.

35. Het voorliggend ontwerp van decreet heeft geen rechtstreekse, specifieke impact op kinderen en jongeren, al zijn er wel indirecte effecten. De update van de regeling tot stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken moet immers leiden tot een versterking van de lokale audiovisuele sector en tot bijkomende investeringen in nieuwe Vlaamse kwaliteitsvolle content. Deze nieuwe kwaliteitsproducties kunnen zeker ook (mede) gericht zijn op kinderen en jongeren. Op die manier geniet deze doelgroep mee van de output van de vernieuwde stimuleringsregeling, en dit op dezelfde manier als andere doelgroepen. Om die reden wordt geen Kind- en jongereneffectrapport (JoKER) opgemaakt.

Armoedetoets.

36. Voor dit decreet werd geen armoedetoets uitgevoerd.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel.

37. Het voorliggende ontwerp van decreet heeft geen specifieke impact op de grondrechten en het gelijkheidsbeginsel.

Budgettaire impact.

38. Dit decreet heeft geen budgettaire impact.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

39. Dit decreet heeft geen bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

Implementatie

40. Een aantal bepalingen die door dit decreet worden ingevoerd of worden gewijzigd in het Mediadecreet zullen direct uitvoerbaar zijn. Voor andere bepalingen evenwel zijn nog bijkomende uitvoeringsmaatregelen nodig. Dat zal o.a. het geval zijn voor:

- Het gewijzigde artikel 157 stelt dat de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden en modaliteiten bepaalt met betrekking tot de vrijstellingen.
- Het nieuwe artikel 188/1, §3 dat stelt dat de Vlaamse Regering de nadere modaliteiten bepaalt met betrekking tot de criteria, voorwaarden en procedure voor indiening van productieprojecten, de voorwaarden en modaliteiten zodat een bijdrage voor het verwerven van uitzendrechten en met betrekking tot de beoordeling van de ontvankelijkheid, de erkenning en opvolging ervan, en dat de Vlaamse Regering eveneens de

- nadere modaliteiten bepaalt met betrekking tot de procedure voor de gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF.
- Het nieuwe artikel 188/1, §5 dat stelt dat de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden en modaliteiten bepaalt met betrekking tot de vrijstellingen van de bijdrage in het kader van stimuleringsregeling.
 - Het nieuwe artikel 188/2, laatste lid, dat stelt dat de Vlaamse Regering de voorwaarden en modaliteiten bepaalt inzake de rapportering door de Vlaamse Regulator voor de Media en het VAF over de deelname aan de productie van audiovisuele werken.
 - Artikel 23 dat stelt dat de Vlaamse Regering de datum vaststelt waarop het decreet in werking treedt.
41. Hoewel de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door het invoeren van een deelname aan de productie van audiovisuele werken kan gekwalificeerd worden als staatssteun, is er geen aanmelding bij de Europese Commissie nodig. Het gaat hier over steun die valt onder artikel 54 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV/Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard), namelijk steun voor audiovisuele werken. Overeenkomstig artikel 11 AGVV volstaat een kennisgeving bij de Europese Commissie binnen twintig werkdagen na de inwerkingtreding van de steunmaatregel. Die kennisgeving zal door de Vlaamse Regering worden gedaan binnen twintig werkdagen na de publicatie van het voorliggend decreet in het Belgisch Staatsblad.
42. Handhaving van en toezicht op de naleving van de bepalingen van dit decreet is de bevoegdheid van de Vlaamse Regulator voor de Media.
43. De modaliteiten van de stimuleringsregeling voor de productie van audiovisuele werken die door dit decreet wordt ingevoerd, zullen worden vastgesteld in een Besluit van de Vlaamse Regering. Pas op dat ogenblik zal de stimuleringsregeling volledig uitvoerbaar zijn. Voorliggend decreet zal dan ook samen met dit besluit in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering zal vaststellen.

C. Totstandkomingsprocedure

44. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op 18 juli 2022 advies gevraagd aan de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media over de conceptnota 'Stimulering van de audiovisuele sector door een stimuleringsregeling voor de productie van audiovisuele werken'. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies op 18 november 2022 .
45. De Inspectie Financiën verleende een positief advies op 6 februari 2023. In zijn advies verklaart de Inspectie van Financiën dat dit ontwerp geen financiële weerslag heeft.
46. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nummer 2023/01 van 18 januari 2023.
47. Het ontwerp van decreet werd een eerste keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse Regering op ...
48. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies over dit ontwerp van decreet op ...

Advies van de Sectorraad Media

49. Het ontwerp van decreet werd op ... aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de Richtlijn (EU) 2015 van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (codificatie).

Advies van de Europese Commissie

50. Het ontwerp van decreet werd een tweede keer principiële goedgekeurd door de Vlaamse Regering op ...

51. De Raad van State gaf advies over het ontwerp van decreet op ...

Advies Raad van State

52. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op ...

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1. Dit artikel heeft geen toelichting.

Artikel 2.

De definitie van "onafhankelijke producent" in artikel 2, 49° is op meerdere vlakken aangepast.

In de eerste plaats wordt de afhankelijkheid zowel ten opzichte van Vlaamse als van buitenlandse televisieomroeporganisaties beoordeeld. Dit houdt verband met de consolidatietrends die zich voordoen in de mediasector. Deze consolidaties zetten zich zowel door tussen spelers in de Vlaamse markt als tussen Vlaamse spelers en buitenlandse spelers. Het is niet verantwoord om consolidatietrends binnen Vlaanderen op een strengere manier te behandelen door in de definitie van onafhankelijke producent expliciet te verwijzen naar 'Vlaamse' omroeporganisaties. Het risico op verlies van steunmogelijkheden en de impact op mogelijke financiering van producties zorgt ervoor dat lokale omroeporganisaties vandaag weerhouden worden om participaties te nemen in lokale productiehuizen. Omgekeerd zou deze situatie productiehuizen ertoe kunnen aanzetten om in zee te gaan met een buitenlandse speler. Om die reden wordt elke verwijzing naar het 'Vlaamse' karakter van televisieomroeporganisaties uit de definitie van onafhankelijke producent geschrapt.

In de tweede plaats wordt de onafhankelijkheid van de producent niet langer bepaald ten opzichte van 'omroeporganisaties', maar ten opzichte van 'televisieomroeporganisaties', aangezien de verschillende regelgevingen waar het concept 'onafhankelijke producent' gebruikt wordt, betrekking hebben op 'televisie'.

Ten derde wordt, rekening houdend met de vennootschapsrechtelijke impact, de 15% participatie verhoogd naar 25%. Diezelfde 25% wordt gebruikt als criterium in andere lidstaten met vergelijkbare markten zoals Finland, Nederland en Noorwegen.

Om onafhankelijk te zijn, mag een producent niet verbonden zijn met een televisieomroeporganisatie in de zin van artikel 1:20 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen. Krachtens dit artikel zijn de volgende vennootschappen verbonden met een welbepaalde vennootschap, bijvoorbeeld een productiehuis:

- a) de vennootschappen waarover zij een controlebevoegdheid uitoefent;
- b) de vennootschappen die een controlebevoegdheid over haar uitoefenen;
- c) de vennootschappen waarmee zij een consortium vormt;
- d) de andere vennootschappen die, bij weten van haar bestuursorgaan, onder de controle staan van de vennootschappen bedoeld in a), b) en c).

Het begrip "controle" wordt gedefinieerd in artikel 1:14 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen. Het houdt verband met de beslissende invloed die een vennootschap kan uitoefenen over een andere vennootschap voor wat betreft de aanstelling van de meerderheid van bestuurders of de oriëntatie van het beleid.

In de praktijk is een vennootschap met een andere verbonden wanneer hij de meerderheid van de stemrechten in die vennootschap heeft (of omgekeerd: wanneer de andere vennootschap de meerderheid van de stemrechten in de eerste vennootschap heeft), hetgeen in het merendeel van de gevallen betekent dat hij de meerderheid van de aandelen in handen heeft (of omgekeerd).

In deze vennootschapsrechtelijke definitie is een productiehuis niet meer onafhankelijk in de volgende gevallen:

- als het controle uitoefent over een televisieomroeporganisatie, m.a.w. als het een beslissende stem heeft bij het bepalen van de koers van die televisieomroeporganisatie;
- als het gecontroleerd wordt door een televisieomroeporganisatie, m.a.w. als die televisieomroeporganisatie een beslissende stem heeft bij het bepalen van de koers van het productiehuis;
- als het een consortium vormt met een televisieomroeporganisatie, nl. wanneer de producent en de televisieomroeporganisatie onder centrale leiding staan zonder dat zij dochtervennootschappen zijn van elkaar, of dochtervennootschappen zijn van één en dezelfde vennootschap (cfr. Art. 1:19 WVV).

Daarnaast mag een producent om onafhankelijk te zijn niet rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 25 percent van de stemrechten of het vermogensrechten van een televisieomroeporganisatie aanhouden, of omgekeerd: niet meer dan 25% van de stemrechten of vermogensrechten van de producent mogen rechtstreeks of onrechtstreeks worden aangehouden door een televisieomroeporganisatie. Ook mogen de stemrechten of vermogensrechten van de producent niet voor meer dan 25% worden aangehouden door een vennootschap die rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 25 percent van de stemrechten of vermogensrechten van een televisieomroeporganisatie aanhoudt.

Daarnaast wordt voor de volledigheid aan de definitie een nieuw punt d) toegevoegd, omdat deze situatie momenteel niet vervat zit onder het huidige punt

c) (het nieuwe (licht aangepaste) punt e)). Op die manier wordt duidelijk dat een producent waarvan de stemrechten of vermogensrechten voor meer dan 25% worden aangehouden door een televisieomroeporganisatie zelf, geen onafhankelijke producent is.

Tenslotte worden in het laatste punt van de nieuwe definitie van 'onafhankelijke producent' twee nieuwe criteria ingevoegd. Een eerste nieuw criterium verwijst naar de marktautonomie van de producent. Daarmee wordt het voor producenten die 'afhankelijk' zijn op basis van de voorgaande criteria toch mogelijk om zich als onafhankelijke producent te kwalificeren wanneer zij zich als onafhankelijke spelers op de markt gedragen en voor verschillende omroepen programma's produceren.

Bij de invulling van dit criterium is rekening gehouden met de leefbaarheid van een producent mochten de televisieomroeporganisaties waarvan hij afhankelijk is wegvallen. Als die minder dan 25% van de programma's afnemen, is er een grote kans dat de producent in dat geval nog leefbaar is, als dat meer zou zijn, lijkt dat minder realistisch te zijn. Als een producent afhankelijk zou zijn van meerdere televisieomroeporganisaties, dan wordt er gekeken naar zijn gemiddelde jaaromzet die gerealiseerd wordt bij al deze televisieomroeporganisaties samen.

Onder "gemiddelde jaaromzet uit audiovisuele producties" wordt in dit artikel begrepen de gemiddelde jaaromzet gerealiseerd uit de exploitatie van de audiovisuele producties zelf, de verkoop van audiovisuele producties, de verkoop van formats aan het buitenland en afgeleiden van audiovisuele productie zoals onder andere inkomsten uit merchandising, shows en films gerelateerd aan de personages uit de televisieprogramma's. Deze gemiddelde jaaromzet moet door de producent bewezen worden op basis van de cijfers onderliggend aan de laatste drie goedgekeurde jaarrekeningen.

Voor producenten die nog niet over drie goedgekeurde jaarrekeningen beschikken, wordt de gemiddelde jaaromzet beoordeeld op basis van een schatting te goeder trouw. Hiervoor wordt een voorbeeld genomen aan artikel 1:24 WvV, waarin de "kleine vennootschap" wordt gedefinieerd. Totdat er 3 jaarrekeningen zijn, gebeurt de inschatting ter goeder trouw (waarbij er vanuit gegaan dient te worden dat de inschatting de bestaande cijfers mee in rekening neemt).

Een tweede nieuw criterium dat in het tweede lid van de definitie wordt ingevoegd, heeft betrekking op de omvang van de televisieomroeporganisatie waarvan de producent afhankelijk is op basis van het eerste lid. In functie van de leefbaarheid van productiehuisen mogen consolidaties met relatief bescheiden televisieomroeporganisaties niet ontmoedigd worden. Deze uitzondering is conform de richtsnoeren van de Europese Commissie over de toepassing van de artikelen 16 en 17 van de AVMD-richtlijn.

Daarnaast worden ook een definitie van het Vlaams Audiovisueel Fonds en een definitie van audiovisueel werk toegevoegd aan de definities.

Artikel 3.

In artikel 155 van het Mediadecreet wordt het woord "door van de televisieomroeporganisaties onafhankelijke producenten" vervangen door "door onafhankelijke producenten of door producenten die, hoewel ze niet onafhankelijk zijn in de zin van artikel 2, 49°, niet afhankelijk zijn in de zin van artikel 2, 49° van de televisieomroeporganisatie die de productie uitzendt". Dit impliceert dat producties die zijn gemaakt door producenten, ongeacht of ze onafhankelijk zijn in de zin van artikel 2, 49°, die niet afhankelijk zijn van een bepaalde televisieomroeporganisatie, wel meegeteld worden voor de quota van die televisieomroeporganisatie, terwijl producties van producenten die wel afhankelijk zijn van de betrokken televisieomroeporganisatie, niet meetellen voor de quota van die organisatie. Met andere woorden: producties van de van een televisieomroeporganisatie afhankelijke producenten tellen niet mee voor de quota van die omroeporganisatie, producties van niet van de televisieomroeporganisatie

afhankelijke producenten tellen wel mee. Deze redenering werd de voorbije jaren in de praktijk reeds toegepast en wordt nu geëxpliciteerd in het decreet.

De quota voor televisieomroeporganisaties in artikel 155 van het Mediadecreet zijn ingevoerd door artikel 17 van de Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (hierna: Richtlijn AVMD 2010). Dit artikel stelt: *"Telkens wanneer dat mogelijk is, zien de lidstaten er met passende middelen op toe dat de omroeporganisaties ten minste 10 % van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd of, bij wijze van alternatief, naar keuze van de lidstaat, ten minste 10 % van hun programmabudget, reserveren voor Europese producties die door van de televisie-omroeporganisaties onafhankelijke producenten zijn vervaardigd. [...]"*

De nieuwe formulering van artikel 155 van het Mediadecreet is in overeenstemming met deze bepaling, nu krachtens overwegende (71) van de Richtlijn AVMD 2010 lidstaten bij de definitie van "onafhankelijke producent" in deze context rekening moeten houden met o.m. het criterium van de eigendom van het productiebedrijf. In de nieuwe formulering van de quotaregeling gebeurt dat ook. Een productie van een producent die afhankelijk is van een televisieomroeporganisatie zal niet worden meegerekend bij de quota voor onafhankelijke producties van die televisieomroeporganisatie.

Artikel 4

Krachtens artikel 13.6 van de Richtlijn AVMD 2018 zijn de quotaverplichtingen voor niet-lineaire televisieomroepdiensten niet van toepassing op televisieomroeporganisaties met een lage omzet of een klein publiek. Deze vrijstelling wordt in dit artikel geconcretiseerd. Dezelfde uitsluitingsgrond wordt in het ontworpen artikel 188/1, §5 ingevoerd voor de verplichte financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken.

De nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door deelname aan de productie van audiovisuele werken wordt ondergebracht in een nieuw Deel IV/1 van het Mediadecreet, dat zowel betrekking heeft op de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden als op de dienstenverdelers en aanbieders van videoplatformdiensten. Daarom worden de paragrafen betreffende de bijdragen van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en de rapportering hierover uit dit artikel geschrapt.

Daarnaast wordt in artikel 157 de terminologie in lijn gebracht met de terminologie zoals gehanteerd in de stimuleringsregeling.

Artikel 5 tot 7

Teneinde de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door deelname aan de productie van audiovisuele werken onder te brengen in een nieuw Deel IV/1 van het Mediadecreet, voeren deze artikelen de nodige technische aanpassingen door: Titel I/1 van Deel IV en artikel 184/1 worden geschrapt, aangezien de investeringen van dienstenverdelers worden geregeld in het nieuwe Deel IV/1. Het nieuwe Deel VI/1 wordt ingevoerd na artikel 188 en voor Deel V van het Mediadecreet, en start met een eerste Titel "Toepassingsgebied".

Artikel 8

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/1 in het Mediadecreet in. Dit nieuwe artikel bevat een olijsting van de investeerders die een financiële bijdrage moeten leveren aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken. Deze bijdrage kan de vorm aannemen van een rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken, of van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het VAF die deze zal besteden conform de beheersovereenkomsten met het VAF/Mediafonds en VAF/Filmfonds. In functie daarvan zal bij die laatste beheersovereenkomst een passend addendum worden opgemaakt. Uit het advies bij de conceptnota van de Sectorraad Media blijkt dat het behoud van dit duaal regime een goede keuze is.

Krachtens paragraaf 1 van het ontworpen artikel 188/1 zullen in de toekomst meer marktpelers dan vandaag moeten bijdragen aan de productie van audiovisuele werken. In de huidige regelgeving zijn enkel dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden aan de respectievelijk stimuleringsregeling en investeringsverplichting onderworpen. Daarnaast is het belangrijk dat, zoals door de Sectorraad Media aangegeven in zijn advies bij de conceptnota, iedereen die in Vlaanderen rendement genereert op basis van de exploitatie en distributie van audiovisuele content, niet beperkt tot Vlaamse producties, ook bijdraagt aan de financiering van lokale producties.

Om dit te realiseren, wordt het toepassingsgebied van de stimuleringsregeling uitgebreid naar de aanbieders van videoplatformdiensten. Videoplatformdiensten bieden audiovisuele inhoud aan die in toenemende mate wordt geraadpleegd door het algemene publiek en met name door jongeren. Dit omvat ook een aantal sociale mediadiensten, die een belangrijk kanaal zijn geworden voor het delen van informatie en voor vermaak en educatie, onder meer door toegang te verstrekken tot programma's en door gebruikers gegenereerde inhoud. Die sociale mediadiensten vallen onder het toepassingsgebied van het Mediadecreet omdat zij wedijveren om dezelfde doelgroepen en inkomsten als de omroeporganisaties. Aangezien deze videoplatformdiensten - net als de dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden - inkomsten genereren door audiovisuele producties ter beschikking te stellen aan kijkers in het Nederlands taalgebied, maar op geen enkele manier investeren in de productie van lokale content, is het gerechtvaardigd om de aanbieders van videoplatformdiensten ook te onderwerpen aan een stimuleringsregeling. Deze uitbreiding ligt in lijn met de aanbevelingen van de onderzoekers in de Doorlichting van 2021³⁴. De Sectorraad Media bevestigt in het advies bij de conceptnota van de Sectorraad dat aanbieders van videoplatformdiensten het grootste deel van hun inkomsten genereren uit audiovisuele productie waardoor het gerechtvaardigd is hen onder het toepassingsgebied van de nieuwe stimuleringsregeling te laten vallen.

Er bestaat consensus over het feit dat de impact van buitenlandse spelers op de Vlaamse markt te groot is om hen niet substantieel te betrekken in de verplichte deelname aan de financiering van Vlaamse producties³⁵. De huidige investeringsverplichting en stimuleringsregeling gelden reeds voor bepaalde buitenlandse spelers:

- Particuliere omroeporganisaties die gevestigd zijn in een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op het Nederlands taalgebied (artikel 157, § 4).
- Iedere dienstenverdelers die een of meerdere omroepdiensten van een of meerdere televisieomroeporganisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, op lineaire of niet-lineaire wijze ter beschikking stelt van het publiek (artikel 184/1, § 1).

Dit blijft behouden en zal ook op de nieuwe investeerders van toepassing zijn. De nieuwe investeerders die aan de stimuleringsregeling moeten voldoen, zullen

³⁴ Doorlichting 2021, 198.

³⁵ Doorlichting 2021, 196.

echter niet beperkt blijven tot de spelers die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, maar de stimuleringsregeling zal ook uitgebreid worden naar spelers die buiten de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, inclusief de spelers die gevestigd zijn in of buiten een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte, en die hun diensten richten op het Nederlands taalgebied. Het toepassingsgebied zal in die zin ook uitgebreid worden voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden.

Paragraaf 2 van het nieuw ontworpen artikel 188/1 bepaalt dat de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken gebeurt via productieprojecten die vooraf moeten erkend worden door de Vlaamse Regulator voor de Media, dan wel via een bijdrage om uitzendrechten te verwerven op een productieproject voor het Nederlandse taalgebied. In de praktijk kunnen deze vormen ook gecombineerd worden. In de context van deze regelgeving worden onder productieprojecten eveneens coproductieprojecten begrepen. Coproducties zijn producties met financieringsinbreng van verschillende partijen, waarbij de rechten door meerdere spelers gedeeld worden³⁶. De modaliteiten voor het indienen van de productieprojecten en voor de beoordeling en de erkenning ervan, worden uitgewerkt door de Vlaamse Regering (paragraaf 3).

Uit de Doorlichting van 2021 blijkt dat investeerders vragende partij zijn om rechten te krijgen als ze investeren³⁷. Scenario 4 van de Doorlichting van 2021 bepaalt dat verplichte investering in audiovisuele werken, in de vorm van een rechtenaankoop (dit kan in de vorm van cofinanciering voor een bepaald *window*, of als coproductiepartner tegen bepaalde som, of door de volledige financiering van een premium *window* of volledige reeks of de aankoop van de rechten voor één *window*) mogelijk moet worden gemaakt³⁸. Ook in scenario 3 van de Doorlichting van 2021 wordt aangegeven dat de huidige beperking m.b.t. het verwerven van rechten uit coproductieprojecten herzien moet worden³⁹. Daarnaast stelt de Doorlichting van 2021 dat de Vlaamse regeling de enige regeling in Europa is waar investeringsverplichtingen in de productie zelf niet aan rechten zijn gekoppeld⁴⁰. Aangezien de verplichte financiële bijdrage substantieel verhoogt, zal, wat de rechtstreekse financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken betreft, niet alleen de bijdrage aan de productie zelf meetellen om te voldoen aan de stimuleringsregeling, maar ook de bijdrage die betaald wordt door de investeerders voor het verwerven van lineaire en/of niet-lineaire uitzendrechten, met uitzondering van eventuele bioscooprechten, op de producties waar de investeerders mee bijdragen aan de financiering van de productie. De AVMD RL 2018 laat dit toe (overweging 36). De vergoeding die betaald wordt voor het verwerven van uitzendrechten op een afgewerkt product waarvan de financiering reeds rond was, zal niet kunnen meetellen in het kader van de stimuleringsregeling. De uitzendrechten die mee in rekening mogen worden genomen, hebben alleen betrekking op de uitzendrechten voor het Nederlands taalgebied. Dit mag op geen enkele manier geïnterpreteerd worden als een automatische rechtenkoppeling. Een bijdrage aan productieprojecten in het kader van de stimuleringsregeling impliceert geenszins automatisch een recht om uitzendrechten te verwerven. Het verwerven van uitzendrechten en de vergoeding die daarvoor betaald wordt, zijn het voorwerp van aparte onderhandelingen tussen de investeerder en de producent. Wel kan de investeerder ervoor kiezen om een deel van de marktconforme vergoeding die hij betaalt voor uitzendrechten, in te brengen voor zijn bijdrage in het kader van de stimuleringsregeling. Het verwerven van uitzendrechten verhindert niet dat de investeerder deze uitzendrechten in sublicentie kan geven aan een andere partij.

³⁶ Duurzame financieringsmodellen 2014, 33 en 59.

³⁷ Doorlichting 2021, 145-146, 196.

³⁸ Doorlichting 2021, 197.

³⁹ Doorlichting 2021, 197.

⁴⁰ Doorlichting 2021, 195.

Paragraaf 4 bepaalt wat er gebeurt wanneer een investeerder onvoldoende financiële bijdragen in productieprojecten inbrengt, hetzij omdat hij onvoldoende projecten heeft voorgelegd aan de Vlaamse Regulator voor de Media, hetzij omdat de Vlaamse Regulator voor de Media één of meerdere voorgelegde productieprojecten niet erkend heeft. In die gevallen moet de investeerder het saldo van het verschuldigde bedrag en de bijdragen die reeds voorgelegd en erkend waren, storten aan het VAF.

De vijfde paragraaf van het ontworpen artikel 188/1 heeft betrekking op de uitsluitingsdrempels. Vandaag gelden alleen uitsluitingsdrempels voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden (zie art. 2 Besluit Vlaamse Regering van 1 februari 2019). Voor dienstenverdelers gelden geen uitsluitingsdrempels: zij moeten altijd bijdragen in het kader van de stimuleringsregeling.

Krachtens artikel 13.6 van de Richtlijn AVMD 2018 gelden de financiële bijdragen niet voor aanbieders van mediadiensten met een lage omzet of met een klein publiek die zich tot publiek in andere lidstaten richten. Op 7 juli 2020 publiceerde de Europese Commissie richtsnoeren voor het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet"⁴¹. Met deze richtsnoeren werd rekening gehouden bij het uitwerken van het nieuwe voorstel voor uitsluitingsdrempels. Uit het advies bij de conceptnota van de Sectorraad Media blijkt dat de Sectorraad Media het instellen van minimumdrempels ondersteunt zodat zeer kleine bedrijven of omroepen met een zeer kleine kijkdichtheid vrijgesteld worden.

In de eerste plaats worden een aantal uitsluitingsdrempels geschrapt. In de huidige regeling voor stimulering van de audiovisuele sector moet elke speler (particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt of dienstenverdelers) slechts één keer bijdragen. Van dit principe wordt in de voorliggende regeling van de stimuleringsregeling afgestapt. Dienstenverdelers en particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, moeten voortaan bijdragen op basis van de rol die zij vervullen in het medialandschap.

Dit is in lijn met het veranderend kijkgedrag waarbij meer en meer mensen geen traditioneel televisie-abonnement meer nemen bij een dienstenverdelers, maar wel meer kijken naar niet-lineaire televisiediensten. Uit de Digimeter van 2019 bleek dat 6% van de abonnees in Vlaanderen zijn traditioneel televisie-abonnement heeft opgezegd (*cord cutting*). Dit was een stijging met 3% ten opzichte van 2017⁴². In 2021 steeg het aantal *cord cutters* in Vlaanderen naar 10%⁴³. Ook in 2022 bedroeg het aantal *cord cutters* 10% van de totale Vlaamse populatie⁴⁴. Dit zorgt er onder meer voor dat de videoconsumptie op streamingplatformen (vb. Netflix) en op de websites en apps van een tv-zender of een provider sterk stijgt⁴⁵. Bijgevolg is het niet langer gerechtvaardigd dat een deel van de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, uitgesloten worden van het toepassingsgebied.

Elke onderneming, of dit nu een exclusief controlerende of gecontroleerde onderneming is, zal onder de stimuleringsregeling vallen op basis van de rol die die actor vervult in het medialandschap.

⁴¹ Mededeling van de Commissie, Richtsnoeren op grond van artikel 13, lid 7, van de richtlijn audiovisuele mediadiensten voor het berekenen van het aandeel Europese producties in catalogi op aanvraag en het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet", PB 7 juli 2020, C 223/10.

⁴² Vandendriessche, K. en De Marez, L. Imec.Digimeter 2019 : Digitale Trends in Vlaanderen. Imec, 2020, <https://biblio.ugent.be/publication/8717663> (hierna: 'Digimeter 2019'), 49 en 54.

⁴³ Sevenhant, R., Stragier, J., De Marez, L. en Schuurman, D., imec.digimeter 2021, Digitale trends in Vlaanderen, www.imec.be/digimeter (hierna: Digimeter 2021), 25 en 61.

⁴⁴ Digimeter 2022, 17.

⁴⁵ Digimeter 2019, 65; Digimeter 2020, 65; Digimeter 2021, 66.

Het ontworpen artikel 188/1, §5 van het Mediadecreet voert enkele nieuwe uitsluitingsdrempels in.

Voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, geldt een dubbele uitsluitingsdrempel: zij hoeven niet bij te dragen als zij een micro-onderneming zijn, of als zij met hun aanbod van niet-lineaire televisiediensten minder dan 0,5% van alle inwoners van het Nederlands taalgebied bereiken. Deze dubbele uitsluitingsdrempel stoelt op de Europese regelgeving terzake. Volgens overweging 40 van de Richtlijn AVMD 2018 mogen verplichtingen inzake de bevordering van Europese producties niet gelden voor aanbieders zonder significante aanwezigheid op de markt. Dit is volgens dezelfde overweging met name het geval voor aanbieders met een lage omzet of een klein publiek.

Wat betreft de drempel voor lage omzet die als basis voor een vrijstelling op grond van artikel 13, lid 6 Richtlijn AVMD 2018 moet dienen, verwijst de Europese Commissie in haar richtsnoeren van 7 juli 2020 naar Aanbeveling 2003/361/EG⁴⁶ en naar de omzetsdrempel die in deze aanbeveling wordt gehanteerd bij de definitie van micro-ondernemingen: ondernemingen met een totale jaaromzet van maximaal 2 miljoen euro. De jaaromzet van de onderneming moet worden bepaald overeenkomstig de bepalingen van deze aanbeveling, waarbij ook rekening wordt gehouden met de omzet van partnerondernemingen en verbonden ondernemingen.

Door hun beperkte omvang en beperkte middelen kunnen micro-ondernemingen bijzonder worden getroffen door regelgevingskosten. Door micro-ondernemingen vrij te stellen van de verplichting om Europese producties te bevorderen (artikel 13, leden 1 en 2 Richtlijn AVMD 2018), wordt vermeden dat de toegang tot de markt voor nieuwkomers wordt belemmerd. Deze aanpak is dus in overeenstemming met de doelstelling om de oprichting van nieuwe ondernemingen te stimuleren en de marktontwikkeling te bevorderen.

De Europese Commissie verwijst in haar richtsnoeren naar overweging 40 van de Richtlijn AVMD 2018 waarin wordt gesteld dat *"om een omzet als laag aan te merken rekening moet worden gehouden met de verschillen in omvang van de audiovisuele markten in de lidstaten"*. In sommige lidstaten hebben de nationale markten bijvoorbeeld een omvang van slechts enkele miljoenen euro. In verschillende gevallen bedraagt hun omvang aanzienlijk minder dan 10 miljoen EUR. Op dergelijke markten kunnen zelfs micro-ondernemingen worden geacht een significante aanwezigheid te hebben. In het licht daarvan is de Europese Commissie van mening dat lidstaten met kleinere nationale audiovisuele markten lagere omzetsdrempels moeten kunnen vaststellen. Dergelijke lagere drempels kunnen gerechtvaardigd en proportioneel zijn op voorwaarde dat ondernemingen met een aandeel van minder dan 1 % van de totale inkomsten op de betrokken nationale audiovisuele markten worden vrijgesteld.

Aangezien de totale inkomsten op de Vlaamse markt voor niet-lineaire televisiediensten de 10 miljoen euro overstijgen⁴⁷, kan er bezwaarlijk nog sprake zijn van een kleine markt. Bijgevolg geldt de uitsluitingsdrempel voor alle marktspelers die als micro-ondernemingen gekwalificeerd kunnen worden. Micro-ondernemingen zijn in artikel 2, 21°/0 van het Mediadecreet gedefinieerd als ondernemingen met minder dan tien werknemers en een jaaromzet of een jaarlijks balanstotaal van maximaal 2 miljoen.

Voor dienstenverdelers en aanbieders van videoplatformdiensten die een micro-onderneming zijn wordt eenzelfde uitsluitingsdrempel opgenomen.

⁴⁶ Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro- ondernemingen (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1422) (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 36).

⁴⁷ Gebaseerd op oa. European Audiovisual Observatory, Christian Grece, Trends in de VOD-markt in EU28, p. 19.

De bijkomende administratie die het voor marktspelers zou vergen om te werken met verschillende deelmarkten en drempels weegt niet op tegen de voordelen en de duidelijkheid van één heldere en transparante drempel voor de hele regelgeving betreffende de stimuleringsregeling: geen toepassing op micro-ondernemingen. Bij meer gedifferentieerde omzetsdrempels zouden de marktspelers extra administratieve lasten ondervinden doordat zij investeringen moeten doen in hun boekhouding om de correcte cijfers te kunnen distilleren. Ook de controle door de Vlaamse Regulator voor de Media zou veel complexer worden.

Vandaag geldt er in Vlaanderen nog geen vrijstelling van de investeringsverplichting voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden met een klein publiek. Zo'n uitsluitingsdrempel wordt nu wel ingevoerd in overeenstemming met Richtlijn AVMD 2018. De uitsluiting wegens klein publiek zal gelden wanneer het aanbod van de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt minder dan 0,5% bereikt van inwoners van het Nederlands taalgebied.

De richtsnoeren van de Europese Commissie indachtig, zal voor het bepalen van het totaal aantal actieve gebruikers van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, gebruik worden gemaakt van een gestandaardiseerde 0,5%-drempel toegepast op het totaal aantal inwoners van het Nederlandse taalgebied. Op deze manier wordt vermeden dat personen die actieve gebruikers zijn van meerdere particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden dubbel worden geteld. Dit is niet enkel een werkbaar systeem voor de Vlaamse Regulator voor de Media, maar zorgt ook voor duidelijkheid en rechtszekerheid voor investeerders waarbij de ratio van de richtsnoeren van de Europese Commissie in het achterhoofd wordt gehouden. Bovendien hanteert de Europese Commissie zelf, in het kader van de Digital Services Act, vaste drempels voor het classificeren van bv. de VLOPs (very large online platforms), in plaats van drempels gebaseerd op percentages van totaal actieve gebruikers.

Er wordt een nieuwe uitsluitingsdrempel toegevoegd voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en die jaarlijks minder dan 10 audiovisuele werken aanbieden. Door deze uitsluitingsdrempel worden alle particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, uitgesloten die geen of slechts occasioneel audiovisuele werken uitzenden die in aanmerking komen voor de stimuleringsregeling, bijvoorbeeld regionale omroeporganisaties, videosecties van krantenwebsites, nieuwskanalen of themakanalen rond muziek of sport.

Er wordt ook een nieuwe uitsluitingsdrempel toegevoegd voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden waarvan hun aanbod hoofdzakelijk bestaat uit programma's die gebaseerd zijn op Broadcaster Video-On-Demand rechten. Deze diensten worden uitgesloten, omdat zij beschouwd moeten worden als een ondersteuning van de lineaire uitzendingen.

De voorwaarden en modaliteiten van deze uitsluitingsdrempels zullen verder worden uitgewerkt door de Vlaamse Regering.

De zesde paragraaf van het ontworpen artikel 188/1 stelt dat financiële bijdragen aan een productie ter uitvoering van een andere wettelijke of reglementaire verplichting of die een ander wettelijk of reglementair voordeel met zich meebrengen, niet in rekening kunnen worden gebracht in het kader van de deelnameverplichting. Hetzelfde principe is neergelegd in het huidig artikel 184/1, §4, voor wat betreft de bijdragen van de dienstenverdelers.

Artikel 9

Dit artikel voegt in het nieuwe Deel IV/1, ingevoegd bij artikel 6, een tweede titel in: "Algemene Bepalingen".

Artikel 10

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/2 in het Mediadecreet in dat betrekking heeft op de gegevens en bewijsstukken die de investeerders jaarlijks moeten bezorgen aan de Vlaamse Regulator voor de Media, het VAF, de Vlaamse minister bevoegd voor media en desgevallend de Vlaamse minister bevoegd voor cultuur. Deze bepaling is gebaseerd op de huidige mededelingsverplichting in artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019. Het nieuwe artikel 188/2 verbreedt de huidige regeling voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden naar alle investeerders. Dit artikel specificeert dat de betrokken dossiers in het Nederlands moeten worden ingediend, behalve dossiers ingediend door investeerders die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen. Deze laatste dossiers kunnen in het Engels worden opgemaakt.

Bij gebrek aan een tijdige indiening van de op basis van dit artikel verschuldigde gegevens of bewijsstukken, wordt de investeerder geacht gekozen te hebben voor een forfaitaire bijdrage aan het VAF.

In tegenstelling tot de huidige regeling zal het indienen van de dossiers niet meer bij aangetekend schrijven moeten gebeuren, maar zal door de Vlaamse Regering een gepaste elektronische procedure worden uitgewerkt.

Dit artikel stelt tenslotte ook dat de Vlaamse Regering de voorwaarden en modaliteiten zal vaststellen betreffende de rapportering door de Vlaamse Regulator voor de Media en het VAF over de deelname aan de productie van audiovisuele werken.

Artikel 11

Dit artikel voegt in het nieuwe Deel IV/1, ingevoegd bij artikel 6, een derde titel in: "Bijdrage".

Artikel 12

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een eerste hoofdstuk in met als titel "Dienstenverdelers".

Artikel 13

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/3 in het Mediadecreet dat betrekking heeft op het bedrag dat de dienstenverdelers moeten betalen als bijdrage aan de productie van audiovisuele werken. De dienstenverdelers kunnen kiezen tussen een forfaitair bedrag van 6 miljoen euro per jaar, dan wel een bedrag van 3 euro per abonnee. Beide bedragen worden jaarlijks geïndexeerd.

Aangezien er substantieel meer middelen nodig zijn voor het garanderen van een sterke Vlaamse audiovisuele sector is een versterkte stimuleringsregeling met hogere bijdragen noodzakelijk. Daarom worden de bedragen die dienstenverdelers moeten bijdragen in de nieuwe regeling verhoogd. Dit voorstel ligt in lijn met de conclusies uit de Doorlichting van 2021 waar de onderzoekers aanbevelen om de bijdrage die de dienstenverdelers moeten betalen te verhogen naar analogie met de Franse Gemeenschap⁴⁸.

Het aantal abonnees van de dienstenverdelers dat in rekening genomen wordt, is het aantal abonnees dat gerapporteerd wordt het jaar voorafgaand aan de deelname aan

⁴⁸ Doorlichting 2021, 197.

de productie van audiovisuele werken. In de praktijk betekent dit het aantal abonnees van de dienstenverdelers twee jaar voorafgaand aan de deelname aan de productie van audiovisuele werken.

Gelet op de complexiteit van de omzetberekening bij het aanbieden van pakketten wordt voor de dienstenverdelers geen tarief op basis van omzet opgenomen.

Artikel 14

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een tweede hoofdstuk in met als titel "Particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden".

Artikel 15

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/4 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op het bedrag dat particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, moeten betalen als deelname aan de productie van audiovisuele werken.

De particuliere omroeporganisaties kunnen met toepassing van de eerste paragraaf van dit artikel kiezen tussen eenzelfde forfaitair bedrag per jaar als de dienstenverdelers (6 miljoen euro) of een jaarlijks bedrag dat gelijk is aan een percentage van de omzet in het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de deelname aan de productie van audiovisuele werken. Er zal worden gewerkt met verschillende schijven: een particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt die meer omzet genereert, zal procentueel meer moeten bijdragen dan een particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt die minder omzet genereert. Het laagste percentage van de omzet dat moet worden bijgedragen, is gelijk aan de huidige bijdrage die geleverd moet worden. Het maximale percentage van de omzet dat moet worden bijgedragen verdubbelt ten opzichte van de huidige bijdrage. De Doorlichting van 2021 beveelt in scenario 3 aan om de bijdrage van particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden op te trekken van 2% naar minimum 4%.⁴⁹

Het ontworpen artikel 188/4 verduidelijkt wat wordt bedoeld met het begrip "omzet" in paragraaf 1, 2°: de volgende inkomsten uit de levering aan de eindgebruiker van niet-lineaire televisiediensten, exclusief btw: betaling door de eindgebruiker, overeenkomsten met dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten, valorisatie van data en audiovisuele commerciële communicatie.

De omzet heeft betrekking op inkomsten uit onder meer de volgende activiteiten:

1. betaling door de eindgebruiker: de eindgebruiker betaalt bijvoorbeeld een maandelijks abonnementsprijs voor SVOD-diensten of een eenmalig bedrag voor het bekijken van één programma binnen een TVOD-dienst (*transactional video on demand*). Dit omvat niet de inkomsten die particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden waarover exclusieve controle wordt uitgeoefend door een dienstenverdelers die valt onder de toepassing van artikel 188/1, §1, 3°, voor wat betreft hun aanbod van niet-lineaire televisiediensten die op transactiebasis enkel beschikbaar is voor abonnees van die dienstenverdelers. Op basis van deze transacties hebben kijkers gedurende een beperkte tijdsperiode toegang tot bijvoorbeeld één film.
2. overeenkomsten met dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur met interactieve computerfuncties voor toegang tot televisiediensten: de dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur kunnen de particuliere

⁴⁹ Doorlichting 2021, 197.

- omroeporganisatie betalen om zijn niet-lineaire televisiedienst te mogen opnemen in de bundels en apps die zij aanbieden.
3. valorisatie van data: de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt, beschikt over een groot aantal gegevens betreffende de eindgebruikers die zijn diensten afnemen en die tegen een vergoeding aan andere bedrijven aangeboden (kunnen) worden.
 4. audiovisuele commerciële communicatie: de particuliere omroeporganisatie die niet-lineaire televisiediensten aanbiedt, kan daar audiovisuele commerciële communicatie aan koppelen. Denk bijvoorbeeld aan AVOD-diensten.

Het vijfde lid van paragraaf 1 preciseert hoe particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden hun omzet moeten bewijzen, namelijk met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor.

De tweede paragraaf van het ontworpen artikel 188/4 maakt duidelijk dat voor de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de omzet waarvan sprake in paragraaf 1, 2° niet alleen betrekking heeft op de inkomsten binnen het Nederlands taalgebied, maar ook daarbuiten. Particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, maar ook diensten aanbieden die gericht zijn op de Franse of Duitstalige Gemeenschap of andere lidstaten van de EU, moeten ook bijdragen voor de omzet in die lidstaten, behalve als ze in die lidstaten zelf al aan een financiële bijdrage onderworpen zijn. Deze aanpak stemt overeen met de intentie om dubbele bijdragen te vermijden, zoals uiteengezet in overwegende 39 van Richtlijn AVMD 2018: *“Wanneer een lidstaat aanbieders van mediadiensten verplicht tot financiële bijdragen, dienen die bijdragen te worden ingezet voor een adequate bevordering van Europese producties, waarbij moet worden vermeden dat aanbieders van mediadiensten dubbele verplichtingen worden opgelegd. Indien de lidstaat waar de aanbieder van mediadiensten is gevestigd een dergelijke financiële bijdrage oplegt, dient deze lidstaat rekening te houden met eventuele financiële bijdragen die zijn opgelegd door lidstaten waarop de diensten gericht zijn.”*

Anderzijds bepaalt het laatste lid van paragraaf 2 dat voor particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen en die niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op het Nederlands taalgebied, de omzet waarvan sprake in paragraaf 1, 2° enkel betrekking heeft op de inkomsten van diensten aangeboden aan inwoners in het Nederlands taalgebied.

Artikel 16

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een derde hoofdstuk in met als titel “Aanbieders van videoplatformdiensten”.

Artikel 17

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/5 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op het bedrag dat aanbieders van videoplatformdiensten moeten betalen als bijdrage aan de productie van audiovisuele werken. Net zoals particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden en dienstenverdelers hebben aanbieders van videoplatformdiensten – hoewel zij geen redactionele verantwoordelijkheid dragen - op een bepaalde manier impact op de content die op hun platform wordt aangeboden door middel van aanbevelingen, toepassen van algoritmes, bepaalde vormen van curatie, enz. Zij worden voortaan ook onderworpen aan de nieuwe stimuleringsregeling. In functie van een gelijk speelveld met de particuliere omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, moeten zij dezelfde bedragen betalen. Net als de particuliere

omroeporganisaties die niet-lineaire televisiediensten aanbieden, kunnen de aanbieders van videoplatformdiensten kiezen tussen eenzelfde forfaitair bedrag per jaar (6 miljoen euro) of een jaarlijks bedrag dat gelijk is aan een percentage van de omzet in het Nederlands taalgebied in het tweede jaar dat voorafgaat aan het jaar van de deelname aan de productie van audiovisuele werken, verworven uit betaling door de eindgebruiker, overeenkomsten met dienstenverdelers en aanbieders van eindapparatuur, valorisatie van data en audiovisuele commerciële communicatie.

Ook hier zal worden gewerkt met verschillende schijven: een aanbieder van videoplatformdiensten die meer omzet genereert, zal procentueel meer moeten bijdragen dan een aanbieder van videoplatformdiensten die minder omzet genereert.

Ook de aanbieders van videoplatformdiensten moeten hun inkomsten bewijzen met stukken die gebaseerd zijn op documenten die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor.

Artikel 18

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een vierde hoofdstuk in met als titel "Indexering".

Artikel 19

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/6 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op de indexering van de bedragen vermeld in de ontworpen artikelen 188/3, 188/4 en 188/5.

Artikel 20

Dit artikel voegt in Titel III van Deel IV/1 een vijfde hoofdstuk in met als titel "Evaluatie".

Artikel 21

Dit artikel voegt een nieuw artikel 188/7 in het Mediadecreet in, dat betrekking heeft op de evaluatie van de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken. Uiterlijk in het derde jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe regeling zal de Vlaamse Regering deze evalueren. Deze evaluatie zal minstens betrekking hebben op de heffingsgrond en te betalen bijdrage door dienstenverdelers, in functie van de evolutie van het aantal *cord cutters* in Vlaanderen, op de rechtenverdeling en verdienmodellen (*windows*) van de betrokken spelers, op de impact op de hoogte van de investeringen die gedaan worden in het kader van de huidige investeringsverplichting en stimuleringsregeling en daarbuiten, op de aard van de producent die betrokken wordt, op de participatiegraad van de rechtstreekse financiële bijdrage in het productiebudget van het productieproject en de eventuele impact op de (stijging van) productiebudgetten. Indien passend, zal de evaluatie vergezeld gaan van voorstellen tot herziening van de stimuleringsregeling.

Artikel 22

Dit artikel brengt een aantal wijzigingen aan in de taken van de algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media, die afgestemd worden op de nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door een stimuleringsregeling voor de productie van audiovisuele werken.

Artikel 23

Dit artikel voegt een nieuwe sanctie toe die de Vlaamse Regulator voor de Media kan opleggen als aanbieders van videoplatformdiensten hun verplichtingen op basis van de stimuleringsregeling niet nakomen.

Artikel 24

Het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken dat bekrachtigd werd bij decreet van 26 april 2019 wordt opgeheven.

Artikel 25

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit decreet. De nieuwe regeling voor de stimulering van de audiovisuele sector door financiële bijdrage aan de productie van audiovisuele werken zoals opgenomen in dit decreet is niet uitvoerbaar zonder bijbehorend uitvoeringsbesluit waarin de Vlaamse Regering een aantal modaliteiten en procedures nader zal regelen. Daarom zal dit decreet op een latere datum, gelijktijdig met dit uitvoeringsbesluit, in werking treden.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding,

Benjamin DALLE